Nr 38

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 29 Marca v. s. 1826 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 20 marca.

Dzisia (19) na pamiątkę dnia wielkiego, w którym zwycięzkie woyska Rossyyskie i Sprzymierzone, pod dowództwem Błogosławionego Alexandra, weszły do Stolicy Francyi, na placu pałacowym odbyła się wielka parada woysk korpusu gwardyi, w Obliczu Jego Cesarskiey Mości, Rossyyskich i cudzoziemskich Wodzów, w tuteyszey stolicy znaydujących się, i wielkiego zgromadzenia Publiczności. Waleczni wojownicy rossyyscy, ukazali się na tey paradzie, ozdobieni znakiem odznaczenia, którym Cesarz Jegomość uwiecznił dzieło niezapomnego swojego Brata i ukochanych swych wiernych poddanych. Wszyscy, od Jenerała do prostego żołnierza, którzy byli uczestnikami tey sławney sprawy, w roku 1814, otrzymali medale srebrne z wizerunkiem Cesarza Alexandra I, jaśniejącego w promieniach, wychodzących z Oka Opatrzności, z napisem na stronie odwrótney: *Za wzięcie Paryża, 19 marca 1814 roku.* Medale te noszone są na wstędze, u dołu na dwoje rozdzieloney: jedna pręga błękitna, a druga wstęgi orderu ś. *Jerzego*, to jest: składa się z dwóch żółtych i 3ch czarnych prążek. (*P. P.*)

W poniedziałek d. 15 marca, Jenerał woysk wirtemberskich, Baron *Varnbühler*, otrzymał zaszczyt bydź przypuszczonym na audyencyą pożegnania u Nayjaśnieyszego Cesarza Jegomości i Nayjaśnieyszych Cesarzowych.

We środę d. 17 marca, Vice-Hrabia *Strangfort*, otrzymał audyencyą publiczną, dla złożenia swych listów wierzytelnych Nayjaśnieyszemu Cesarzowi Jegomości.

Tegoż dnia Jenerał Major Hrabia *Brahe*, pierwszy Adjutant i Wielki Koniuszy N. K. J. Szwecyi i Norwegii; Baron *Waldner de Freundstein*, Marszałek dworu, J. W. Landgrafa Hesko-Homburskiego, otrzymali zaszczyt bydź przypuszczonymi na audyencye u Jego Cesarskiey Mości i u Nayjaśnieyszych Cesarzowych; a Baron *Haynau*, Jenerał Major, Inspektor piechoty J. K. W. Elektora Hesko-Kaselskiego, otrzymał u Nayjaśnieyszych Państwa audyencyą pożegnania.

Jenerał Baron *Dörnberg*, minister hannowerski, miał szczęście otrzymać audyencyą u Nayjaśnieyszey Cesarzowey Panujący.

Baron *Munck*, Szambelan i Adjutant N. Królewica Jmci Następcy tronu Szwecyi i Norwegii; Major *Backmann*, oficer ordynansowy Króla Jmci Szwecyi i Norwegii; oraz Kapitan *Nordin*, należący do missyi szwedzkiey w *Petersburgu*, mieli szczęście bydź przedstawiani Nayjaśnieyszemu Cesarzowi Jmci i Nayjaśnieyszym Cesarzowym.

Ciało dyplomatyczne, w ciągu przeszłego tygodnia dało nowy, a tkliwy, dowód głębokiego swego uszanowania dla pamięci zmarłego Cesarza. Wszyscy posłowie i ministrowie cudzoziemscy dobrowolnie zgromadzili się do Kościoła Katedralnego Nayświętszey Matki Kazańskiey po południu, o godzinie na modły żałobne przeznaczoney, dla oddania ostatniey posługi śmiertelnym zwłokom Jego Cesarskiey Mości.

Przez reskrypt Naywyższy z dnia 13 lutego, Cesarz Jegomość raczył mianować Kawalerem orderu ś. *Włodzimierza* 2giey klassy wielkiego krzyża, Rzeczywistego Radcę Stanu, Barona *Marschal-Biberstein*, inspektora naczelnego uprawy jedwabiu.

Senator *Poletika* i Szambelan *Obresków*, powrócili ze swoich poselstw.

Przez Naywyższy Ukaz do Rządzącego Senatu pod d. 15 marca, Rzeczywisty Radca Tayny Xiążę *Kurakin*, mianowany Kanclerzem Orderów Rossyyskich.

W Moskwie d. 11 t. m. o godzinie 11 zrana, w tamecznym Kościele Ewangelickim, w obecności Wojennego Jenerał Gubernatora, odprawiła się msza żałobna za duszę zmarłego w Bogu Cesarza. Piękny ten kościoł, założony przez N. Króla Jmci Pruskiego, ubrany był z przyzwoitą wspaniałością. Przewyborna muzyka *Mozarta*, poruszające głosy P. *Tosi* oraz PP. *Tegil* i *Anti*, odznaczająca się orkiestra, wspaniała ponurość świątyni, a nadewszystko z głębi serca pochodzący smutek nader licznego zgromadzenia, czyniły ten obchód godném poświęceniem dla wiekopomnego Monarchy.

W Odessie umarł Radca Stanu, Mikołay *Janowski*, zasłużony w literaturze Rossyyskiey, przez wydanie nader użytecznego Słownika pod tytułem: *Słowotołkowatel.*

Obywatele Gubernii Simbirskiey, zgromadzeni na wybory urzędników, postanowili: Portrety rodaków swey gubernii, *Dmitrjewa* i *Karamzina*, tak zasłużonych literaturze Rossyyskiey, umieścić w Izbie obrad swoich.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa d. 1 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey.)

PROGRAMMA.

Komitet, wyznaczony do urządzenia obchodu żałobnego po wiekopomney pamięci Nayjaśnieyszym Cesarzu Wszech Rossyy Alexandrze I, Królu Polskim, stosownie do otrzymanych rozkazów od Wyższey Władzy, następujące wydaje Programma tegoż obchodu.

I.

Porządek Orszaku żałobnego.

Oddział I.

Straż.

1. Vice-Prezydent Municypalności i Policyi, konno — 2. Oddział Straży policyyney konney — 3. Adjutanci placu, konno, w jednym rzędzie — 4. Major placu, konno — 5. Komendant placu konno — 6. Pierwsza dywizya strzelców konnych Gwardyi, na czele jey Dowódzca półku — 7. Pierwsza część szkoły podchorążych pieszych. (Woyskowi w mundurach, podług rozkazów Naywyższey władzy woyskowey).

Oddział II.

Miasto.

8. Pomocnik Mistrza obrzędów w mundurze obywatelskim, dolny ubior czarny z bandulierą z krepy czarney i białey — 9. Obywatele w żałobie, po trzech w rzędzie. (W kapeluszach krepą oto-

czonych) — 10. Zgromadzenie kupców w żałobie, po trzech w rzędzie. (W kapeluszach krepą otoczonych — 11. Prezydent Municypalności i Policyi miasta *Warszawy*. (W mundurze, dolny ubior żałobny, kapelusz i szpada krepą okryte) — 12. Radni i Ławnicy Urzędu municypalnego, po 3 w rzędzie, w żałobie jak Prezydent — 13. Cechy rzemieślników, po 3 w rzędzie, każden cech z chorągwią otoczoną krepą, niesioną na czele cechu. (W ubiorach zwyczaynych).

Oddział III.

Duchowieństwo i sieroty.

14. Pomocnik Mistrza obrzędów, jak wyżey — 15. Siostry od *Dzieciątka Jezus* płci męzkiey, po 3 w rzędzie, z Siostrami miłosierdzia — 16. Sieroty od *Dzieciątka Jezus* płci żeńskiey, po 3 w rzędzie, z Siostrami miłosierdzia — 17. Głucho-niemi z nauczycielami, po 3 w rzędzie — 18. Konw. XX. Kapucynów, po 2 w rzędzie — 19. Konw. XX. Reformatów, po 2 w rzędzie — 20. Konw. XX. Bernardynow, po 2 w rzędzie — 21. Konw. XX. Franciszkanów, po 2 w rzędzie — 22. Konw. XX. Karmelitów, po 2 w rzędzie — 23. Konw. XX. Augustyanów, po 2 w rzędzie — 24. Konw. XX. Dominikanów, po 2 w rzędzie — 25. Seminarium Główne — 26. Xięża Missyonarze, po 2 w rzędzie. (W ubiorach zwyczaynych) — 27. Oddział muzyki żałobney, w żałobie, po 2 w rzędzie.

Oddział IV.

Instytuta uczące.

28. Pomocnik Mistrza obrzędów — 29. Szkoła wydziałowa druga, na przodzie Inspektor, na końcu Professorowie i Rektor — 30. Szkoła wydziałowa pierwsza, na przodzie Inspektor, na końcu Professorowie i Rektor — 31. Szkoła Woiewódzka, na przodzie Kurator, na końcu Professorowie i Rektor — 32. Konwikt XX. Pijarów, na przodzie Inspektor, na końcu Professorowie i Rektor — 33. Liceum Warszawskie, na przodzie Kurator, na końcu Professorowie i Rektor — 34. Dwóch bedelów Uniwersytetu w ubiorach właściwych — 35. Inspektorowie wydziałowi Uniwersytetu, po 2 w rzędzie, tudzież Inspektor jeneralny Uniwersytetu — 35. Uczniowie Uniwersytetu, po 3 w rzędzie — 37. Professorowie Uniwers. Oddziału Sztuk pięknych — 38. Professowie Uniwersytetu Oddziału nauk pięknych — 39. Professorowie Uniwersytetu wydziału filozoficznego — 40. Professorowie wydziału lekarskiego — 41. Professorowie wydziału Prawa i Administracyi — 42. Professorowie wydziału teologicznego — 43. Rada Uniwersytetu — 44. Rektor Uniwersytetu. (Uczniowie w mundurach, z krepą przepasaną na ręce lewey). (Inspektorowie, Professorowie i Rektorowie toż samo). (Wszyscy Członkowie Uniwersytetu w togach, po 3 w rzędzie).

Odział V.

Posłowie, Deputowani i Radcy Woiewódzcy.

45. Pomocnik Mistrza obrzędów — 46. Członkowie Rad Woiewódzkich, po 2 w rzędzie. Posłowie i Deputowani z chorągwiami, po 2 w rzędzie. Chorągiew na końcu Woiewództwa, przez naypierwszego w rzędzie Posła, pojedyńczo idącego, niesiona — 47. Woiewództwo Augustowskie — 48. Woiewództwo Podlaskie — 49. Woiewództwo Mazowieckie — 50. Woiewództwo Płockie — 51. Woiewództwo Lubelskie — 52. Woiewództwo Kaliskie — 53. Woiewództwo Sandomirskie — 54. Woiewództwo Krakowskie. (W mundurach, dolny ubior żałobny, kapelusz i szpada krepą okryte).

Oddział VI.

Dekoracye orderowe i Insygnia.

55. Pomocnik Mistrza obrzędów — 56. Skrzynia Jałmużnicza, niesiona przez czterech Dworzan Zastępczych, w żałobnym stroju — 57. Czterech Dworzan zastępczych, w żałobnym stroju — 58. Dwóch Szambelanów, do oddawania jałmużny przeznaczonych, w małych mundurach, dolny ubior zielony, kapelusz i szpada krepą okryte — 59. Oficerowie wyżsi niosący mundury Nayjaśnieyszego Cesarza Alexandra, darowane półkom, każdy w assystencyi dwóch oficerów niższych — 60. Jenerał, otoczony oficerami wyższemi, po jednym z każdey broni, niosący mundur Nayjaśnieyszego Cesarza Alexandra, darowany woysku polskiemu. (W mundurach, podług rozkazów Naywyższey władzy woyskowey) — 61. Senator, otoczony dwoma Vice-Referendarzami, niosący mundur Nayjaśnieyszego Cesarza Alexandra, darowany Senatowi — 62. Jenerał niosący Order ś. Stanisława — 63. Jenerał niosący Order Krzyża woyskowego Polskiego — 64. Jenerał niosący Order Orła białego — 65. Jenerał niosący Medal z roku 1812 — 66. Jenerał niosący Order ś. Anny — 67. Jenerał niosący Order ś. Włodzimierza — 68. Jenerał niosący Order ś. Jerzego IV klassy — 69. Jenerał niosący Order ś. Alexandra Newskiego — 70. Jenerał niosący Order ś. Andrzeja. (po dwóch w rzędzie) — 71. Senator Kasztelan, otoczony dwoma Referendarzami Stanu Nadzwyczaynemi, niosący miecz — 72. Senator Kasztelan, otoczony dwoma Referendarzami Stanu nadzwyczaynemi, niosący Kulę Ziemską — 73. Senator Woiewoda, otoczony dwoma Referendarzami Stanu Nadzwyczaynemi, niosący Berło — 74. Senator Woiewoda, otoczony dwoma Referendarzami Stanu Nadzwyczaynemi, niosący Koronę. (Senatorowie w mundurach, ubior dolny żałobny).

Oddział VII.

Mary Królewskie.

75. Pomocnik Mistrza obrzędów — 76. Mistrz obrzędów — 77. Wielki Łowczy i Wielki Koniuszy — 78. Wielki Marszałek Dworu. (Urzędnicy Dworu w małych mundurach, dolny ubior zielony, kapelusz i szpada krepą okryte) — 79. Mary Królewskie, z Truną i Popiersiem Nayjaśnieyszego Cesarza Alexandra, niesione przez dwóch Senatorów, dwóch Jenerałów, dwóch Posłów i dwóch Radców Stanu, otoczone Szambelanami i Kamerjunkrami trzymającemi całun — 80. Koń wierzchowy Nayjaśnieyszego Cesarza Alexandra, prowadzony przez dwóch oficyalistów stajeń Królewskich; Koniuszy Dworu trzymać będzie strzemie po lewey stronie — 81. Jenerałowie, główny Sztab, cudzoziemcy wysokiey rangi, Konsulowie etc. po 3ch w rzędzie. (W mundurach i żałobie).

Oddział VIII.

Senat, Rada Stanu i Władze Rządowe.

82. Pomocnik Mistrza obrzędów — 83. Xiążę Namiestnik Królewski otoczony swojemi Adjutantami — 84. Prezes Senatu — 85. Senatorowie Woiewodowie — 86. Senatorowie Kasztelani — 87. Ministrowie — 88. Radcy Stanu. (W mundurach, dolny ubior żałobny, kapelusze i szpady krepą okryte) — 89. Radcy Stanu nadzwyczayni — 90. Referendarze Stanu — 91. Referendarze Stanu Nadzwyczayni — 92. Vice-Referendarze — 93. Członki Sądu Naywyższego — 94. Członki Kommissyi Rządowey Wyznań Religii i Ośw. Publicznego — 95. Członki Izby obrachunkowey — 96. Członki Sądu Appellacyynego — 97. Prezesi Sądów Kryminalnych — 98. Prezesi Trybunałów Cywilnych — 99. Prezes Trybunału handlowego — 100. Prezesi Kommissyy Woiewódzkich — 101. Członki Kommissyi Centralney Likwidacyyney — 102. Członki Prokuratoryi jeneralney — 103. Członki Dyrekcyi Główney kredytowey — 104. Członki Sądu kryminalnego Woiewództwa Kaliskiego i Mazowieckiego — 105. Członki Trybun. Cyw. Mazowieckiego — 106. Członki Trybunału handlowego — 107. Członki Kommissyi Woiewództwa Mazowieckiego — 108. Członki dyrekcyi kredytowey szczegółowey Woiewództwa Mazowieckiego. Wszyscy po 3ch w rzędzie. (W mundurach, dolny ubior żałobny, kapelusze i szpady krepą okryte).

Oddział IX.

Bióra Rządowe i Korpusy Królewskie.

109. Pomocnik Mistrza obrzędów — 110. Urzędnicy bióra Rady Stanu — 111. Urzędnicy wydziałów i bióra Kommissyi Oświecenia — 112. Urzędnicy wydziałów i biora Kommissyi Sprawiedliwości — 113. Urzędnicy wydziałów i Biora Kommissyi spraw wewnętrznych — 114. Urzędnicy wydziałow i biora Kommissyi woyny — 115. Urzędnicy wydziałów i biora Kommissyi Skarbu — 116. Urzędnicy Biora Izby obrachunkowey (w żałobie) — 117. Urzędnicy pocztowi — 118. Urzędnicy

dróg i mostów — 119. Urzędnicy Górnictwa — 120. Urzędnicy leśni — 121. Pomocnik Mistrza obrzędów. (W mundurach każdemu Korpusowi właściwych, kapelusze, szpady i szlify krepą okryte). Szkoła Podchorążych konnych iść będzie pieszo, formując liniją po obu stronach V. VI. VII. VIII i IX Oddziału.

Oddział X.

Straż.

122. Część druga Szkoły Podchorążych pieszych — 123. Druga dywizya strzelców konnych Gwardyi — 124. Oddział straży Policyi konney. (W mundurach, podług rozkazów Nayważszey Władzy woyskowey).

II.

Porządek zgromadzenia się osób należących do Orszaku żałobnego, formacya i postępowanie tegoż Orszaku.

1. Zbieranie się.

O godzinie wpół do ósmey zrana zbierze się: *Oddział I.* Straży, to jest: pierwsza Dywizya szkoły Podchorążych pieszych w głównym dziedzińcu Zamkowym. Vice-Prezydent Municypalności i Policyi konno, Adjutanci placu konno, Major placu konno, Kommendant placu konno, i pierwsza dywizya strzelców konnych Gwardyi na placu przed Zamkiem, prawém skrzydłem dotykając kolumny *Zygmunta.* *Oddział II.* Miasta, na ulicy Pojezuickiey wzdłuż domów Rynku starego Miasta, aż do początku ulicy Długiey. *Oddział III:* Duchowieństwa i sierot, od początku ulicy Długiey, aż do Kościoła Pijarskiego. *Oddział IV:* Instytutów uczących od kościoła Pijarskiego aż do hotelu niemieckiego — *Oddział V.* Posłów deputowanych i Radzców województkich w Zamku w Izbie poselskiey — *Odział VI.* Insygniów i dekoracyy w Zamku w sali 2 i 1 przed salą kolumnową. W Sali kolumnowey przysposobiony będzie katafalk, na którym stać będzie Truna i Popiersie Nayjaśnieyszego Cesarza Alexandra. Na około katafalku, na taboretach, leżeć będą Mundury Nayjaśnieyszego Cesarza Alexandra darowane Senatowi, woysku i pótkom, jako też dekoracye orderowe Najaśnieyszego Cesarza Alexandra. Na Trunie złożone będą Korona, Berło, Kula Ziemska i Miecz. *Oddział VII.* Mar Królewskich. Mary same Królewskie i Koń wierzchowy Nayjaśnieyszego Cesarza Alexandra będą na dziedzińcu zamkowym. Dwór cały zbierze się w sali kolumnowey. Jeneralowie, Sztab Główny, Cudzoziemcy wysokiego stopnia, Konsulowie etc. zbiorą się w Sali obrazowey. *Oddział VIII.* Senatu, Rady Stanu, i Władz Rządowych, zbierze się w Sali obrazowey i marmurowey. *Oddział IX.* Bióra Rady Stanu, Urzędników wydziałów i Biór Kommissyy Rządowych i Korpusów Królewskich, zbierze się na ulicy Długiey od Hotelu niemieckiego aż do Arsenału. *Oddział X.* Straży, zbierze się, jako to: druga Dywizya strzelców konnych Gwardyi i Odział straży Policyi konney, na ulicy ŝto-Jańskiey; drugi Oddział Szkoły Podchorążych pieszych w głównym dziedzińcu; Szkoła Podchorążych konnych na Kanoniach.

2. Formowanie Orszaku.

1. Komitet pogrzebowy, wraz z wielkim Marszałkiem Dworu i Mistrzem obrzędów; zebrany w Zamku o godzinie wpół do ósmey zrana w Sali Senatu, będzie miał główny dozór nad tém, ażeby wszystkie odziały orszaku zebrały się w mieyscach przeznaczonych i uformowały się podług Programmatu — 2. Pomocnicy Mistrza obrzędów znaydować się będą od wpół do ósmey przy Komitecie pogrzebowym dla dopełnienia poleceń Mistrza obrzędów — 3. Równo z wybiciem, na Zamkowym zegarze godziny ósmey, każden Oddział przesłać powinien doniesienie do Mistrza obrzędów i Komitetu pogrzebowego, że wszystko jest w porządku i w pogotowiu do ruszenia — Doniesienie to, co do Oddziału II, III i IV uskuteczni, z polecenia Kommendanta Placu, jeden z Adjutantów Placu — Dla uskutecznienia tego obowiązku, udać się on powinien, co do II i III Oddziału, do Prezydenta Municypalności, który, co do pierwszego uporządkowania, będzie miał główny dozór nad temi dwoma oddziałami; co do Oddziału IV udać się Adjutant powinien do Rektora Uniwersytetu, którego obowiązkiem będzie czuwać nad pierwszém uporządkowaniem tego Oddziału — Od Oddziału V doniesienie to przyniesioném będzie przez jednego Posła lub Deputowanego, którego na ten cel wezwie naystarszy Poseł Województwa Krakowskiego — Od Oddziału VI przyniesie to doniesienie jeden dworzanin zastępczy, z polecenia naystarszego Senatora Wojewody — Od Oddziału VIII przyniesie to doniesienie jeden z Urzędników, na wezwanie Prezesa Senatu; który nad uporządkowaniem całego tego Oddziału główny mieć będzie dozór — Od Oddziału IX przyniesie to doniesienie jeden z Urzędników Bióra Rady Stanu z polecenia Sekretarza jeneralnego Bióra Rady Stanu, który nad pierwszém uporządkowaniem tego Oddziału główny mieć będzie dozór — Od Odziału X przyniesie to doniesienie jeden z oficerów, na rozkaz naystarszego oficera dywizyi strzelców konnych Gwardyi. — 4. Po nadeyściu doniesienia ze wszystkich oddziałów, Pomocniey Mistrza obrzędów wyydą, na rozkaz Komitetu pogrzebowego, z zamku, i udadzą się każdy do właściwego sobie oddziału — 5. Natenczas Komitet pogrzebowy zaprosi officerów, Jenerała, Senatora, mających nieść mundury; Jenerałów, którzy nieść mają ordery, i Senatorów, którzy nieść mają insygnia królewskie, ażeby weszli do sali kolumnowey i wziąwszy każden dekoracyą, mundur lub znak, który ma nosić, wrócili do sali, która na ich zebranie była przeznaczoną. — 6. Gdy to nastąpi, Członki Komitetu pogrzebowego rozeydą się, i udadzą się, każden do mieysca sobie właściwego, podług Programmatu. — 7. Za uderzeniem na zamkowym zegarze, godziny wpół do dziewiątey, pierwszy oddział straży postąpi, w porządku przepisanym, między zamkiem i kolumną *Zygmunta.* — 8 Natenczas szkoła Podchorążych konnych postąpi naprzód przez główny dziedziniec zamkowy, i uszykuje się dwoma rzędami na placu zamkowym, dla przepuszczenia V, VI, VII, VIII, i IX Oddziału, około których formować będą szpaler z jedney i z drugiey strony. — 9. Pod tenże czas II, III, i IV oddział postąpią naprzód, przeydą Kanonije, główny dziedziniec zamkowy i udadzą się na plac przed zamek, dla złączenia się z pierwszą dywizyą Podchorążych pieszych. — 10. Gdy powyższe trzy oddziały wyydą z głównego dziedzińca zamkowego, zatrzymają się, jako też i pierwszy oddział, dla dania czasu następnym oddziałom do uformowania się — 11. Dziewiąty oddział póydzie za czwartym oddziałem, postępująo również przez Kanonie i zatrzyma się przed poboczną bramą zamkową, dla przepuszczenia V, VI, VII i VIII Oddziału — 12. Pod tenże czas Mistrz obrzędów zaprosi Posłów, Deputowanych i Radców Wojewódzkich, ażeby, w porządku przepisanym, udali się przez salę Senatu, wielkiemi schodami, na główny dziedziniec zamkowy, a ztamtąd, bramą główną, wyszli na plac zamkowy, do złączenia się z IV oddziałem — 13. Podobnież zaprosi osoby w sali 2 i 1 przed salą kolumnową znaydujące się, ażeby szły za Posłami i Deputowanemi — 14. W tymże czasie zaprosi osoby znaydujące się w sali obrazowey i marmurowey, aby, w porządku przepisanym, postąpiły za trumną, skoro zdjętą będzie z katafalku, udając się tym końcem przez salę kolumnową — 15. Za wybiciem, na zamkowym zegarze, trzech kwadransów na dziewiątą, Mistrz obrzędów zaprosi Wielkich Urzędników Dworu, Szambelanów i Kamerjunkrów do zdjęcia trumny z katafalku i do zniesienia jey na dół — 16. Po zniesieniu trumny, Urzędnicy Dworu postawią ją na marach królewskich. Podczas tego ustawiania, wszystkie oddziały, składające orszak pogrzebowy, zostaną w mieyscu, i nie postąpią dalcy, jak za danym znakiem przez pomocnika Mistrza obrzędów VII oddziału — 17.

Podczas tego ustawiania trumny, Mistrz obrzędowy wezwie oddział IX, złożony z urzędników Biór Rady Stanu, Urzędników wydziałów Biór Kommissyy Rządowych i Korpusów królewskich, na drugim dziedzińcu zamkowym zebrany, ażeby, za danym sobie znakiem przez pomocnika tegoż oddziału, natychmiast przez bramę, około którey znaydować się będą, w porządku przepisanym ruszyli — 18. Po ustawieniu trumny na marach królewskich, orszak pogrzebowy postąpi naprzód; mary przeydą przez główny dziedziniec zamkowy, niesione i otoczone podług przepisów programmatu, z postępującym za niemi orszakiem Jenerałów i całego VIII oddziału — 19. Jak tylko VIII oddział zeydzie na dół wielkiemi schodami i będzie już w głównym dziedzińcu zamkowym, oddział IX postąpi przez poboczną bramę zamkową, i póydzie za VIII oddziałem — 20. Jak tylko cały IX oddział, za którym iść będzie ostatni pomocnik Mistrza obrzędów, weydzie na plac zamkowy, oddział X złożony z drugiey części szkoły Podchorążych pieszych, zebranych w dziedzińcu zamkowym, jako też z drugiey dywizyi strzelców konnych gwardyi, i oddziału straży Policyi konney, złączy się z IX oddziałem, i cały orszak będzie tym sposobem uformowanym.

3 *postępowanie orszaku.*

1. Od chwili, w którey orszak wychodzić zacznie, to jest, od godziny 9tey, da się słyszeć odgłos dzwonów we wszystkich kościołach i co minuta wystrzał z armat, a to przez cały czas trwania postępu orszaku — 2. Orszak przechodzić będzie przez ulicę Krakowskie przedmieście, plac Saski, ulicę Wierzbową, Bielańską, Długą, Miodową, Senatorską, plac Zamkowy, ulicę St-Jańską do kościoła Katedralnego — 3. Ilekroć dla oddania jałmużny (podług oddzielnych przepisów tego obrzędu), mary krolewskie zatrzymają się w bliskości którego kościoła, za danym znakiem przez Mistrza obrzędów i wszystkich pomocników, jednego drugiemu, cały orszak zatrzyma się na chwilę, i nie ruszy, jak za danym drugim znakiem — 4. Obowiązkiem będzie pomocników Mistrza obrzędów pilnować, ażeby przepisany programmatem porządek, ściśle w każdym oddziale był zachowanym.—W oddziałach II, III, IV, V i VI, Pomocnik oddziału poprzedzającego, ciągle uważać powinien na Pomocnika oddziału za nim idącego, aby był w stanie dopełniania poleceń Mistrza obrzędow.—Pomocnik oddziału VII uważać będzie na rozkazy samego Mistrza obrzędów;—Pomocnik oddziału VIII uważać będzie na pomocnika oddziału VII;—Pomocnik oddziału IX na Pomocnika oddziału VIII — 5. Wszystkie osoby, orszak pogrzebowy składające, zachowywać będą przez cały ciąg trwania obrzędu, głębokie milczenie — 6. Wszystkie sklepy będą zamknięte przez cały dzień — 7. Wszystkie okna, w domach stojących przy ulicach, przez które tenże orszak przechodzić będzie, w dolnym piętrze, będą zamknięte:—co do okien pierwszego piętra i piątr wyższych, zamknięcie ich lub otwarcie zostawione jest wyborowi właścicieli lub lokatorów, z tym tylko przepisem, co do okien pierwszego piętra, że w przypadku otwarcia okien, też okna i ganki powinny bydź ozdobione okryciem bądź czarném, bądź ponsowém, i że osoby w oknach siedzące, bądź damy, bądź mężczyźni, powinny bydź w ubiorze żałobnym.

III.

Porządek przybycia orszaku do kościoła katedralnego i weyścia do niego.

Za zbliżeniem się każdego oddziału do kościoła katedralnego, weyście do kościoła osob do tego przeznaczonych, lub dalsze postąpienie tych, którzy do kościoła nie weydą, urządza się sposobem następującym: Z Od. I Vice-Prezydent, Adjutanci placu, Major-placu, Kommendant Placu i Dowódca Pułku strzelców konnych weydą do kościoła. Oddział straży policyyney, pierwsza dywizya strzelców konnych i pierwsza część szkoły Podchorążych póydą daley ulicą St-Jańską i uszykują się na rynku Starego Miasta — Z Od. II. Weydą do kościoła: Pomocnik Mistrza obrzędów; z Obywatelow tyle, ile będzie miało dane sobie bilety; starsi zgromadzenia kupieckiego, Prezydent municypalności, Radni i Ławnicy urzędu municypalnego, z każdego cechu jeden starszy, za biletami wcześnie im danemi — Cała reszta Oddziału przeydzie przez rynek Starego miasta, i rozeydzie się do mieszkań swoich — Z Od. III. Weydą do kościoła: Pomocnik Mistrza obrzędow, i z każdego konwentu i z Seminaryum głównego po czterech — Cała reszta oddziału przeydzie przez rynek Starego miasta, na długą ulicę, a ztamtąd rozeydzie się do właściwego zamieszkania — Z Od. IV. Weydą do kościoła: Pomocnik Mistrza obrzędów; Rektorowie dwóch szkół wydziałowych, Rektor szkoły Woiewódzkiey, Rektor konwiktu Pijarskiego i Rektor Liceum Warszawskiego; Kuratorowie szkół Warszawskich i Inspektor jeneralny Uniwersytetu; Rada i Rektor Uniwersytetu — Cała reszta Oddziału przeydzie przez Stare miasto na ulicę Długą i ztamtąd rozeydzie się do swych mieszkań — Z Od. V. Weydą do kościoła: Pomocnik Mistrza obrzędów, Posłów 77, Deputowanych 51, Członki Rady Wojewódzkiey — Z Od. VI. Cały weydzie do kościoła — Z Od. VII. Gdy mary królewskie staną u drzwi kościoła, Senatorowie, Jenerałowie, Posłowie, Radcy Stanu, Szambelani i Kamerjunkrowie, przeniosą trumnę wraz z popiersiem Nayjaśnieyszego CESARZA ALEXANDRA, dla postawienia ich na katafalku. Same mary odniesione będą przez rynek Starego miasta na Podwale, zkąd odniesione zostaną do Zamku, pod eskortą szkoły Podchorążych konnych—Koń wierzchowy Nayjaśnieyszego Cesarza ALEXANDRA przez dwóch Koniuszych Zamkowych odprowadzony będzie tą samą drogą, jak mary Królewskie, do Zamku. Z tego Oddziału weydą do Kościoła: Pomocnik Mistrza Obrzędów, Szambelani, Kamerjunkrowie, Koniuszy Dworu i wszyscy, w pozycyi 81 Orszaku wymienieni.—Z Oddz: VIII. Weydą do Kościoła: Pomocnik Mistrza Obrzędów, Prezes Senatu, Senatorowie Wojewodowie, Senatorowie Kasztelani, Ministrowie, Radcy Stanu, Radcy Stanu Nadzwyczayni, Referendarze Stanu, Referendarze Stanu Nadzwyczayni, Vice-Referendarze, Członki Sądu Naywyższego — Członki Kommissyi Oświecenia, z Członków Izby Obrachunkowey, Kommissyi Centralney Likwidacyyney, Dyrekcyi Główney Kredytowey, Sądu Appellacyynego, Prokuratoryi Jeneralney, i Dyrekcyi Szczegółowey Mazowieckiey, z każdey z tych Władz po osób 10. — Prezesi Kommissyy Województkich, Prezesi Sądów Kryminalnych, Prezesi Trybunałów Cywilnych, Prezes Trybunału Handlowego. — Z Członków Sądu Kryminalnego Województw Mazowieckiego i Kaliskiego, Trybunału Cywilnego Mazowieckiego, Trybunału Handlowego, Kommissyi Wojewódzkiey Mazowieckiey, z każdego po osób 10. za biletami wcześnie wydanemi. Cała reszta Oddziału przeydzie ulicą St-Jańską przez Rynek Starego Miasta na Podwale, zkąd się rozeydzie do właściwych mieszkań.—Z Oddz: IX. Weydą do Kościoła: Pomocnik Mistrza Obrzędów; — z Urzędników Bióra Rady Stanu, Wydziałów Kommissyi Oświecenia, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętr, Woyny, Skarbu, Bióra Izby Obrachunkowey, Urzędników Pocztowych, Dróg i Mostów, Górnictwa i Leśnych po 10 osób.—Ostatni Pomocnik Mistrza Obrzędów, cała reszta Oddziału przeydzie przez Rynek Starego miasta na ulicę długa, gdzie się rozeydzie do właściwych mieszkań — Z Oddz: X, Cały uda się na Stare Miasto, gdzie pozostanie aż do końca Obrzędu Pogrzebowego. (*dalszy ciąg nastąpi*)

TURCYA.

Od granic tureckich d. 4 marca.
(*z Gazety Warszawskiey*).

List z *Korfu pod d.* 21 *lutego*, wyraża:—„Zaledwo nadeszła do *Salony* wiadomość o nieszczęściu, jakie zagraża Grecyi, natychmiast *Konstanty Bozzarys*, stojący tam z walecznym swoim kor-

DODATEK

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 38.

Wilno dnia 29 marca v. s. 1826 Roku.

Kopija.

Rząd Gubernialny Litewsko-Wileński, przesłał do Redakcyi dla ogłoszenia:

Ukaz Jego Cesarskiey Mości, Samowładcy Wszech Rossyy, z Rządzącego Senatu, do Rządu Gubernialnego Wileńskiego. Wedle Ukazu Jego Cesarskiey Mości, Rządzący Senat słuchali zapiski ze sprawy apellacyyney, weszłey z Sądu Głównego Litewskiego, o Prezydencie Romanowiczu, Sędziach: Kamińskim, Szadurskim i Brońcu, którzy przebrali pieniędzy nad dochód im naznaczony, w sprawie konkursowey szlachty Kończow. Departament 1szy Sądu Głównego po rozpatrzeniu tey sprawy roku 1814 maja 8 dnia, dekretem postanowił: 1) Ze sprawy okazuje się: Sąd Ziemski Wileński dekretem exdywizorskim, roku 1725 czerwca 22 dnia nastałym, majątek po śmierci Pisarza Sądu Ziemskiego Wileńskiego, Ignacego Kończy, pozostały, jako to: gotowey summy 172,300 złotych polskich i różnego majątku, ocenionego do 1,148 złotych 10 groszy, pomiędzy kredytorow tegoż Kończy rozdzielił, a niedostającego kapitału złotych 20,032 groszy 18, takoż za procenta i koszta prawne w proporcyi dla każdego kredytora, zostawił poszukiwanie na majątku dłużnika Kończy, gdziebykolwiek okazać się mógł; summę zaś na dochód z majątku wypadającą złotych 7,467 gr. 20, kazał złożyć w kancellaryi swojego Sądu, a zatym wedle naznaczenia wszystkim kredytorom satysfakcya, co zaś do powyższey summy złotych 7,467 groszy 20, wspomnionym dekretem postanowił: że kredytorowie i sukcessorowie Kończego, ze względu na wielką liczbę akcessoryynych rezolucyy, i różnych do oczewistego dekretu sporów, dobrowolnie i jednozgodnie takową summę na dochod należny dla sędziow ustąpili; a ponieważ z porachunku tych dochodów okazało się, że sądowi należy zł. 14,634, więc tak tę summę, jak również i należącą jeszcze kredytorom za dom, w arendowney dzierżawie zostający, zł. 500, i od Fortunata Kończy 250, w ogóle zł. 730, sukkolektorowi swojemu Klemensowi Szadurskiemu kazał od dzierżawcy tego domu w terminie, kontraktem naznaczonym, odbierać w czasie następnym. Na jakowy dekret, sukcessorowie i niektórzy kredytorowie zrobili protestacyą, i Kończowie o przebor kop, zapozwali członków Sądu Ziemskiego Wileńskiego do byłego Sądu Głównego Litewskiego, który w odpowiedzi, od sukolektora Klemensa Szadurskiego wziętey, znalazł, iż on wybrał na dochod Sędziow za kopy do 5,000 zł.; a z akcessoryynych i oczewistego dekretu tegoż Sądu, uznano, że niewięcey im należy na dochód za kopy, jak zł. 5,888, a ztąd przekonawszy się Sąd Główny o przeborze kop przez członków Sądu Ziem. Wileń., stosownie do konstytucyi 1764, na stawających do rozprawy członkach: Romanowiczu i Brońcu, przeznaczył we troje na każdym po zł. 6,559 gr. 15 na rzecz kredytorow Kończego, i osobno koszta prawne po zł. 100 dla sukcessora Franciszka Kończy. Nanie stawających do rozprawy Sędziach: Kamińskim, Szadurskim i Rejencie Kossowiczu, zapisał dekret niestanny, z przeznaczeniem na Sędziach za przebor kop we troje, takoż za niestawanie do rozprawy i koszta prawne, w ogóle na każdym po zł. 8,559 gr. 15, a na Rejencie Kossowiczu zł. 5,000. Poczém sprawę tę, Sąd Główny, przez apellacyą, odesłał do Rządzącego Senatu, który znalazłszy w tey sprawie niedostateczność, w Ukazie 30 października 1811 roku wyrażoną, zalecił temuż Departamentowi takową niedostateczność dopełnić, i nanowo uczynić postanowienie. Na skutek czego, Departament ten wielokrotnie zalecał Sądowi Ziemskiemu Wileńskiemu, podług tego Ukazu należyte wypełnienie, a Departamentowi z dostawieniem rejestrow o przebranych w tey sprawie kopach, raportować. Sąd Ziemski, otrzymawszy od sukcessorów zmarłego Romanowicza, Szadurskiego i Kamińskiego, takoż od będącego w życiu Brońca, objaśnienie, przy raporcie przedstawił z wyrażeniem w nim swojey opinii, i doniesieniem, iż sukolektor Klemens Szadurski niezostał wynaleziony i gdzie przebywa żadnego nie ma śladu. Ale ponieważ Sąd Ziemski Wileński, ani zaleconego rachunku, ani też protokułow i rejestrow nie dostawił, przeto kazano mu było takowe przysłać. Po dostawieniu i szczegułowem ich rozpatrzeniu, stosownie do konstytucyi 1726 roku, dozwalającey Członkom Sądu Ziemskiego, od każdego swojego postanowienia w sprawie akcessoryyney i oczywistey, brać od stron wygrywających po jedney kopie czyli po jednemu złotemu, Departament znalazł, że takich postanowień w sprawie ninieyszey, Sąd ten zrobił 5,888, wypada, że nie więcey należało otrzymać byłym Członkom Sądu Ziemskiego Wileńskiego na dochod kop, jak zł. 5,888, względem czego, chociaż sukcessorowie zmarłych członkow, Józef Kamiński, assesor Gasper Romanowicz, i w imieniu sukcessorów Szadurskiego, Radca Kollegialny Ferdynand Kontrym, takoż znaydujący się w życiu Sędzia Broniec, między innemi wyrażają, iż oni żadnego przeboru nie zrobili; że summę złożoną w kancellaryi tegoż Sądu zł. 7,467 gr. 20, i z arendy zł. 750, dobrowolnie i jednozgodnie sukcessorowie i kredytorowie, za długoletnie trudy odstąpili; że jedynie z nieukontentowania Marszałka Sądu Głównego, Ignacego Grabowskiego, do członkow Sądu Ziemskiego Wileńskiego, uciążliwy dla nich nastał dekret; że Kończowie do summ zł. 7,467 i 750, żadnego prawa nie mają, równie jak niedostających dla kredytorów kapitałow, procentow i prawnych expensow, zostawiona wolność poszukiwać jeszcze na majątku Ignacego Kończy, gdziebykolwiek mógł się okazać; z liczby zaś kredytorów, ponieważ żaden o te pieniądze nie ma pretensyi, więc niesłusznie Kończowie roszczą ją do cudzey własności; że Sąd Ziemski Wileński nie był obowiązany, sądzić sprawy konkursowey w extrakadencyi, albo wczasie limity, na mocy praw Litewskich, na ten przypadek wydanych; a jeżeli na żądanie kredytorów i sukcessorów, sądził tę sprawę, więc podług zwyczaju, od każdego tysiąca miał prawo wziąć po zł. 20, a nadto z oddanego pod konkurs funduszu utrzymywać siebie, i dla tego prosili o skassowanie tey sprawy i uznanie za ukończoną. Ponieważ z dekretu Sądu Ziemskiego Wileńskiego i byłego Sądu Głównego Litewskiego, takoż z całego toku sprawy widocznie okazuje się, iż członkowie Sądu Ziemskiego Wileńskiego, podpisawszy dekret konkursowy, podług zeznania sukolektora Szadurskiego, od każdego kredytora należne im kopy, wybierali i wybrali onych do 5,000 zł., że oprócz całego należnego dochodu, jeszcze zł. 7,467 gr. 20, złożone zostały w Kancelaryi tegoż Sadu z funduszu Kończych, i nadto z arendy zł. 750, na korzyść swoją, jakoby należne i niby za zezwoleniem kredytorów i sukcessorów Kończego, wzięli wówczas, kiedy kredytorowie: Niemirowa i Szumski od takiego wyroku oświadczyli apellacyą, i na taki zrobili protestacyą, a tém samém okazuje się, że kredytorowie nie oświadczyli swojey zgody na odstąpienie członkom Sądu Ziemskiego Wileńskiego wspomnionych pieniędzy, ponieważ niemieli zupełney satysfakcyi w swoich pretensyach, dla niedostatecznego na odpowiedź funduszu zmarłego Ignacego Kończy. Jeżeliby pomienieni kredytorowie i sukcessorowie, oświadczyli swoją zgodę na odstąpienie powyższey summy; tedy należałoby Sądowi Ziemskiemu Wileńskiemu wziąć od nich na to zapewnienie na piśmie, czego gdy nie uczynili, przeto wierzyć słowom tego dekretu nie można, z przyczyny wyżey wspomnionych protestacyy i apellacyy, tym bardziey, że tenże Sąd nie skończywszy jeszcze tey sprawy, i niewiedząc sam, ile mu wypodać będzie kop, we średzinie swojego dekretu zapisał onych należność, a potém sam uznawszy swoją omyłkę, i chcąc pokryć taki zły zamiar wymazał ten artykuł, i umieścił go już przy końcu

dekretu; azatém objaśnienie Brońca i sukcessorów zmarłych członków, także opinia członków Sądu Ziemskiego Wileńskiego teraźnieyszego kompletu, że podług zwyczaju członkowie użyci do rozdziału majątku, mają prawo brać dochod od każdego tysiąca po zł. 20, oprócz utrzymania siebie z funduszu, oddanego na rozdział, ponieważ nie zasługują na żadną uwagę sądową, więc nie mogą uwolnić ich od powrócenia przebranych kop, dla tego, że chociażby uważać Sąd Ziemski Wileński za Sąd zjazdowy taxatorsko-exdywizorski, tedy na mocy konstytucyi 1726 roku, powinni byli oni brać każdy po zł. 250, a niewięcey. Przeciwnie zaś, ponieważ wybrali od kredytorów kopy, wypada że tych 250 zł. wziąć niepowinni, tym bardziey, że i nazwać tego Sądu zjazdowym nie można, z przyczyny, iż ten konkurs odbywał się w mieście Wilnie, tamże, gdzie oni pełnili bez przerwy swóy obowiązek, i to nie w extrakadencyi; gdyż sprawa ta początek swóy wzięła we właściwym sądowym czasie, przeto gdy podług własnego ich konkursowego dekretu, na osnowie konstytucyi 1726 roku, niewięcey należało brać wszystkim w ogólności członkom Sądu Ziemskiego, jak zł. 5,888, wzięli zaś oni od sukolektora Szadurskiego 5,000, z arendy 750, także z kancelaryi swojey zł. 7,467 gr. 10, a w ogóle zł. 13,217 gr. 10, z którey summy potrąciwszy należne im prawnie zł. 5,888, widocznie okazuje się przebor zł. 7,328 gr. 20, z jakowego przeboru korzystał z nich każdy po zł. 1,832 groszy 5. Dla tego na mocy konstytucyi 1764 roku, przepisującey, że jeśliby członkowie wzięli dochod swóy nad przeznaczony konstytucyą 1726 roku, powinni przebraną ilość powrócić we troje. Na byłych członkach Sądu Ziemskiego wileń., a mianowicie: na Ignacym Brońcu zł. 5,496 gr. 15, na sukcessorach zmarłego Romanowicza zł. 5,496 gr. 15, Kamińskiego zł. 5,496 gr. 15, i Szadurskiego zł. 5,496 gr. 15, a w ogóle złotych 21,986, czyli podług kursu assygnacyami na każdym po rub. 3,297 kop. 90, a w ogóle rub. assygn. 13,191 kop. 60, dla kredytorów zmarłego Kończy przysądzić. A ponieważ pomienieni kredytorowie, na poparcie swojego poszukiwania, od czasu osądzenia tey sprawy w byłym Sądzie Głównym Litewskim, dotąd nie przybyli i żaden z nich odezwy niepodał, dla tego zachodzi wątpliwość: czy nie zostali oni zaspokojeni w swoich pretensyach zdalszego funduszu zmarłego Kończy, gdziebykolwiek się okazał, przeto rozkazać wyżey wspomnionemu Sędziemu Brońcowi i sukcessorom zmarłych: Asesora Gaspra Romanowicza, Józefa Kamińskigo i Józefa Szadurskiego, iżby oni, od objawienia im tego dekretu; w przeciągu sześciu tygodni, zasądzone na nich pieniądze wnieśli do Wileńskiey Izby Powszechney Opieki, pod odpowiedzią za sprzeciwieństwo, w konstytucyi 1764 roku przepisaną; o czém i też Izbę uwiadomić przez kommunikacyą, a tym czasem trzykrotnie wydrukować w gazetach, dla wiadomości kredytorów o tém postanowieniu, z zastrzeżeniem, iżby ci kredytorowie stawali do Departamentu, pod utratą swojego poszukiwania, w przeciągu sześciu miesięcy z jasnemi dowodami o należących się pieniądzach; jeżeliby na ten termin kredytorowie nieprzybyli, tedy już te pieniądze oddać sukcessorom szlachcie: Franciszkowi i Wincentemu Kończom, dozwoliwszy razem i szlachcicowi Wincentemu Nawackiemu, odbierać z Izby Powszechney Opieki, należnych mu od Kończy, przez niego niezaprzeczonych rubli srebr. 480. Oprócz tego, stosownie do wyroku byłego Sądu Głównego Litews., za poniesione przez szlachcica Franciszka Kończę, prawne w tey sprawie koszta, przysądzone dla niego na sędzi Brońcu i sukcessorach zmarłych: Gaspra Romanowicza, Józefa Kamińskiego, i Józefa Szadurskiego, i na wszelkim ich majątku, na mocy Statutowego Prawa artyk. 54 rozd. 4, z uwagi Sędziów, na każdym po rub. 100, a w ogóle rub. assygn. 400; o uzyskanie których natychmiast, i względem oddania pomienionemu Kończy pod rewers jego, do Rządu Gubernialnego Wileńskiego przesłać kommunikacyą. Chociaż przez wyświecenie tego, że członkowie Sądu Ziems., wybierali więcey nad ustanowioną ilość kop, okazuje się ich przestąpienie w obowiązkach, ale ponieważ za te kopy, na mocy konstytucyi 1764 roku, uzyskanie z ich majątkow we troje naznaczone zostało, i ci członkowie, oprócz Brońca, poumierali, więc, oprócz tey kary, więcey już żadney nie naznaczać. 2) Ponieważ ze sprawy i objaśnienia Rejenta Sądu Ziems. wileń., Kossowicza, także z objaśnienia członków tegoż Sądu, okazuje się, że on, wypełniając tylko obowiązek swóy w sprawie Kończych, zgoła nie należy ani do obliczenia kop, ani też do korzystania z nich w naymnieyszey części. Nadto, ponieważ poszukujący Franciszek Kończa, nietylko tego niezaprzecza, ale jeszcze w roszczoney pretensyi, po osądzeniu już sprawy w byłym Sądzie Głównym Litewskim, wydał temuż Kossowiczowi, dnia 16 septembra 1798 roku, kwietacyą, dla tego Kossowicza w tey sprawie uznać za niewinnego, i od wszelkich uzyskań oswobodzić. 3) Departament ten, na skutek Ukazu Rządzącego Senatu, pod dniem 30 oktobra 1811 roku, ponieważ ta sprawa początkowie odbywała się w Sądzie Ziemskim wileńskim, zalecił temuż Sądowi przez Ukaz 6 marca 1812, iżby bez zwłoki po szczególnie doniosł temuż Departamentowi, podług jakiego rachunku, ile mianowicie, i za co należało brać kop przez członków Sądu Ziemskiego wileń., za odbycie konkursowey sprawy szlachty Kończów, i jak wiele rzeczywiście przez nich odebrano kop? także, iżby przyłączył w autentyku i ten rejestr, podług którego uzyskiwały się w tey sprawie kopy? Jednakże tenże Sąd, niedosyć, że przeciwko często ponawianych zaleceń, czynił zwłoki w wypełnieniu takowego zalecenia, do dnia 10 nowembra 1813 roku, ale prawie w niczem niewypełniwszy go, przedstawił tylko objaśnienia, otrzymane od sędziego Brońca, i sukcessorow zmarłych: Romanowicza, Szadurskiego i Kamińskiego, a nie dostawił zaleconego rachunku i rejestru, przezco stał się powodem Departamentowi do tego, że on sam, po otrzymaniu od tegoż Sądu dekretu konkursowego i rejestru, przymuszony był zająć się rozpatrzeniem i policzeniem przebranych kop, w celu rychleyszego wypełnienia Ukazu Rządzącego Senatu, również zamiast tego, coby podług zalecenia starać się odkryć nadużycie w obowiązku byłych członkow Sądu Ziemskiego wileńs., jeszcze tenże Sąd w widocznem pobłażaniu sukcessorom ich i Sędziemu Brońcowi, także dla pokrycia winy zmarłych członkow, w raporcie swoim wyraził opinią (jakiey mu zgoła nie należało dawać), że jakoby podług tuteyszego zwyczaju, mieli prawo ci członkowie, jako zjazdowy taxatorsko-exdywizorski Sąd, brać od każdego tysiąca po zł. 20, oprócz zebranych przez nich zł. 5,888, i utrzymanie siebie z funduszu, oddanego pod konkurs majątku, wówczas, kiedy konstytucya 1726

roku wyraźnie zaleca przestawać członkom tylko na samych kopach, a więcey pod odpowiedzią niczego nie żądać. A ponieważ tenże Sąd niebył zjazdowym, więc członkowie jego i niebrali od każdego tysiąca po zł. 20, oprócz (jak wyżey powiedziano) tych kop, jednak z ich przebraniem; dla tego za wszystkie wyżey wypisane postępki członkom Sądu ziemskiego wileń. uczynić wymówkę, i 4) Ponieważ Radca kollegialny, Ferdynand Kontrym, w prośbie swojey w imieniu Szadurskiego do tego Departamentu podaney, umieścił co do Rządzącego Senatu, także byłego Sądu Głównego Litewskiego i tegoż Departamentu, przeciwko Ukazu 1753 roku nowembra 29 dnia, uszczypliwe i nieprzystoyne wyrażenia a-mianowicie: że Rządzący Senat nie może praw, Naymiłościwiey temu krajowi nadanych, a bardziey Naywyższych Monarszych Ustaw lekce ważyć; że były Sąd Główny Litewski wziął sądzić sprawę bez sprawy, dopuścił się widoczney niesprawiedliwości i jawney parcyalności przez nagły pośpiech; że był stroną ukrytą i razem Sądem w imieniu Kończych; że jął się różnych środków dla działania za Kończymi; że dekret na słabych i naciąganych przyczynach gruntował, i że sprawę tę utworzył; także że ten Departament zajął się czynnością w tey sprawie naprózno z niepotrzebném utrudzeniem, i że on Kontrym tłumaczy się bez naymnieyszey potrzeby. Dla tego, na mocy Prawa Statutowego Art. II Roz. I. pomienionego Kontryma wytrzymać w wieży przez sześć niedziel. Na taki dekret zgodził się i były Cywilny Gubernator wileński, *Ławiński;* jakowy dekret przekładał do prowadzić do skutku. Rozkazali: Rządzący Senat, rozpatrzywszy tę sprawę, znayduje regularnym i z prawami zgodnym, nastały w tey sprawie w Sądzie Głównym wileńskim Igo Departamentu dekret, a zatém postanowił go potwierdzić, z tą odmianą i dodaniem: *a*) żeby podług Naymiłościwszego Manifestu 30 augusta 1814 roku, uwolnić Radcę kollegialnego Kontryma od siedzenia wieży przez sześć niedziel, za umieszczone w objaśnienieniu uszczypliwe wyrazy; także członkow Sądu Ziem. wileń. od wymówki, za zrobione w tey sprawie niedbalstwo; *b*) żeby pismo ugodliwe szlachcica Franciszka Kończego, z należącemi do niniejszey sprawy osobami nastałe, jeżeli temu pismu brat jego Wincenty, albo kto inny mający prawo, niebędzie zaprzeczał, zostawić w swojey mocy wówczas, kiedy po zaspokojeniu podług powyższego dekretu Sądu Głównego wszystkich kredytorów Kończego, pozostaje jakakolwiek część z przysądzoney do uzyskania summy. *c*) Assesora Gaspra Romanowicza, Sędziego Brońca, członka Józefa Kamińskiego i Radcę Kollegialnego Kontryma, za przyniesione na dekret Sądu Głównego wileń. Igo Departamentu żałoby, niemające prawnych zasad, na mocy Naywyżey potwierdzonego przełożenia Rządzącego Senatu 16 lutego 1809 roku, osztrafować każdego po 25 rubli, które odesłać gdzie należy, dla przyłączenia do dochodów Państwa, a o wypełnieniu tego zalecić Rządowi Gubernialnemu Wileńskiemu przez Ukaz, odesławszy przy takimżeUkazie dzieło autentyczne do Igo Departamentu Sądu Głównego; a co do nałożonego sztrafu dać wiedzieć przez Ukaz Izbie Skarbowey Wileńskiey. Za użyty zaś w Rządzącym Senacie, na tę sprawę, zamiast herbowego, prosty papier, dziewiędziesiąt siedm arkuszy, uzyskać z kogo należy po 2 ruble za każdy arkusz. Grudnia 7 dnia 1825 roku.

Oryginał podpisał: Ober-Sekretarz *Koreniew.* W obowiązku Sekretarza Radca honorowy *Nikołay Perwow.* Powytczyk *Zusow.*

Z autentykiem zgodno: Naczelnik stołu *Petrusewicz.*

---

2 Rząd Cesarskiego Uniwersytetu Wileńskiego podaje do wiadomości publiczney, że grunta dworne i propinacyyny dochod folwarku Niemenczyna, w Wileńskim powiecie położonego, wypuszczać się będą przez publiczną licytacyą w sześcioletnią arendowną dzierżawę w terminach: pierwszym dnia 5, drugim 7 a trzecim i ostatnim 9 kwietnia t. r. Chcący stawać do takowey licytacyi będą powinni złożyć ewikcyą odpowiedną jednoroczney intracie, inwentarz i warunki kontraktowe są do przeyrzania każdego czasu w Kancellaryi Uniwersyteckiey. Roku 1826 marca 23 dnia.
Sekretarz Felix Mierzejewski.

Wypis z protokułu potocznego Ziem. Ptu Trockiego dnia 18 marca 1826 roku wydany.

2 Roku 1826 miesiąca lutego 26 dnia, oswiadczenie wespół z Manifestem Imieniem WW. Rafała Stęgwiłły b. Pisarza Ziemskiego Powiatu Trockiego, Marcina Renta Assessora drugiego Departamentu Ciągłego Wileńskiego, Franciszka Kleczkowskiego Ziem: Józefa Sokołowskiego Grodzkiego Sędziow urzędnikow ptu Trockiego jako opiekunow, w rzeczy WJP. Anny z Drozdowiczow Kniażewiczowey Regen. Gran. Powiatu Wilenskiego, przeciwko WW. Józefowi tylko względem starszeństwa małżeńskiego, a Mariannie z Drozdowiczów Aktorce rzeczy Paszkiewiczom Regentom Granicznym Powiatu Wilenskiego, tudzież na W. Stanisława Drozdowicza Assessora Sądu Niższego Ziemskiego Wilenskiego czyni się o to: Kiedy Załująca Aktorka wprowadzona radami i życzeniem starszey siostry w związki małżenskie za WJP. Jana Kniażewicza Adwokata Subselliow Wileńskich, po kilkamiesięcznym pożyciu niepomyślnym opuścić ony musiała, będąc jeszcze w życiu oyciec zeszły Seweryn Drozdowicz przyjął na łono oycowskie córkę i dał oney w domu swoim przytułek i opatrzył los, wydaniem obligow, jednego na Złotych 40,000, drugiego na złotych polskich 10,000. Przychylna dla rodzeństwa swego Anna Kniażewiczowa obligu na złotych 10,000 zrzekła się i bratu swemu Stanisławowi Drozdowiczowi zwróciła i darowała, a kontentowała się tylko tysiącami czterdziestą, od których miała prawo równo z datą nastania obligu i pod życiem oyca pobierać procenta, obżałowana Paszkiewiczowa rządząc niewinną i bez doswiadczenia będącą jey młodością, budowała na jey losie swoje widoki i z niey bez szkrupułu zbierała pożytki, jako wywożąc tę z domu oyca, gdzie życie niepłatne pozwolone miała, utrzymywała przy sobie i to podług swego cenila widzenia, kazała jey nabydź wlewkiem summę na bracie dekretem Grodu Trockiego oczywistym rekognoskowaną, w illości 1,400 rubli wynoszącą, wmówiła nabyć kilkadziesiąt sztuk bydła taxując one zbyt drogo, z których niebawnie ze złego utrzymania przez zimę upadło kilka, cielęta sysuny otaxowała wysoko, srebro sto-

)3(

łowe na osob dwanaście dostarczyć upewniwszy, kilkaset rubli srebrnych na tymże obligu przypisać do Przelewu summy na bracie nie pozwoliła, a tegoż srebra nieoddała i dostarczenia Rewersem od siebie nie upewniła, słowem, że z 1,400 rubli srebrem na bracie przekazanych podwyższyła należność do 2,700 rubli takichże, jakich taż Kniażewiczowa niewidziała, ani liczyła i także układy bez znesienia się z opiekunami w domu swym działając, tych czynności męża swojego miała swiadkiem przez napisanie obligu i użycie za Pieczętarza. Gdy zaś przyszło do Exekucyi dekretu oczywistego Grodzkiego Trockiego extenuacyją summ wskazanych dla siostr uznającego, jak samego wykrywa obżałowanego Drozdowicza podanie; że nie tylko kapitału wybierać nie było na czém, lecz na usatysfakcyjonowanie należącego procentu rubli srebrnych 197 niestało, i corocznego niedoboru zalega; a więc gdy nie tylko od summy przez Paszkiewiczowę na bracie przelaney niewyexekwował się na samym procencie dekret, lecz za jey własny debit rubli 99 nie odbiera procentu, tak tedy kiedy przez oszukanie bez wiedzy opiekunow, których pod życiem swym zeszły Sewetyn Drozdowicz oyciec na Sądzie Głównym Litewsko-Wileńskim ciągłym drugim Departamencie dla swey córki wybrał; bez tych więc traktować w interessie, zawierać choć z rodzeństwem szkodliwie doli jey układy powagi niemiała, ile że obżałowany Drozdowicz Stanisław grozi oswiadczeniem Taxy i Exdywizyi Missiuczan folwarku, widząc przeto opiekunowie przez podeyście obżałowaney Paszkiewiczowey wyraźne oszukanie i szkodę Regentowey Kniażewiczowey, rozwiązania umowy procederem przez powrót należności za przelewem na bracie przekazaney i na oney należney szukać przedsiębiorą, tym więc gdy podwyższona na obligu summa z niczego, ledwo nie drugie tyle wynosi, bez żadnego zawinienia i pożyczki, a nadto gdy obżałowany Stanisław Drozdowicz układając się z WW. Jankowskiemi uprzedniemi przed Tradycyją Possessorami arędownemi folwarku Missiuczan o odstępno od tegoż dzierżawę i obliczając się o pretensye ad fundum przez ich stosowane zawinił Jankowskim na jeden skrypt rubli srebrnych pięcset, na drugi rubli srebrnych sto siedmdziesiąt, a tych niechcąc od samojednego bez podpisania się siostr przyjąć a tem samem z układu zrywał się. Obżałowany Stanisław Drozdowicz Assesor nie rewersując i nie upewniając należności dla siostr z jego zawinienia wynikłey, Jankowskim do wspólnego podpisania się równie bez opiekunów zobligował i tym sposobem wspólnie zawiniającemi przez podstęp wprowadził i uczynił, gdy też siostry dłużniczkami Jankowskich nie były i nie są, i jednego nic zawiniły grosza, oczem opiekunowie dopiero za poróżnieniem się radzeństwa dowiadując się, użyć drogi ostróżności, aby taż niewinna ofiara na własnym funduszu niecierpiała, czuje obowiązek, dla tego więc do publiczney wiadomości podając, nnieyesze w Aktach w porządku niemożności swojey pupilli działań, zapisuje protestacyą wespół z manifestem. (w protokule podpisano) Takowy manifest w imieniu własném i dalszych współopiekunow podpisuję Rafał Stegwił b. Pisarz Ziem Ptu Trockiego jako W. Kniażewiczowey Opiekun.

O zgodności z protokułem poświadczam Ziemski Pltu Trgo Regent Kijuć.

Pozwolono drukować 22 marca 1826 roku. Cenzor Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

---

2 Magistrat Miasta Gubernskiego Grodna pilnując się Naywyższych prawideł w roku 1824 nowembra 14 dnia dla kupiectwa danych, gdy znayduje, że z zapisanych osob w roku 1825 do kupiectwa grodzieńskiego trzeciey gildy, nie zapisali się w tymże mieście do tegoż kupiectwa na rok 1826 z chrześcian: Stanisław Poluta i Jan Renzberg z swemi familiami; a z żydow Chaim Beniaminowicz Breuda, Beniamin Leybowicz Izabeliński, Dawid Hirszowicz Breuda, Dawid Mortchelowicz Hożański, Mowsza Izaakowicz Anders, Wólf Eliaszowicz Waysbrem, i Icko Nochimowicz Janowski, również z familiami, którzy to niezapisani w kupiectwo stosownie do tychże prawideł i ukazu z Izby Skarbowey Litto Grodzień. Gubernii dnia 12 marca 1826 roku z N. 1004 nastałego, nie tylko już są wyłączeni z tegoż kupiectwa, lecz z nastaniem roku zapisani do okładu, zajęci pod opłatę podatków do dusz przywiązanych, a nawet w końcu zabronione mają prowadzenie handlu; przeto mimo takowe rozporządzenie tenże Magistrat w stosowności jeszcze do § 192 prawideł kupieckich, przez niniejsze ogłoszenie publikuje i podaje do powszechney wiadomości przez gazety, że wykazane osoby z swemi familiami, jak nie są do kupiectwa wpisani na rok 1826 tak wstosowności do prawideł nie mogą i nie powinni prowadzić żadnego dozwolonego handlu. 1826 roku marca 18 dnia. Prezydent Jan Dietrich.
Regent L. Cyrnhof.

---

2 Niżey podpisana w celu domierzenia satysfakcyi moim realnym kredytorom, oświadczyłam funduszow odpowiedzialnych Exdiwizyą wieczystą, która dekretem remissyinym Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu, dnia 25 tego miesiąca i roku, wedle reguł w nim zakreślonych przeznaczoną została, gdy zaś proces konkursowy na sprawiedliwych zasadach we względzie swoich funduszow osobistych, które za długi zeszłego ś. p. męża mojego odpowiedzi ulegać nie mogą, pragnę ukończyć; przeto w zamiarze spełnienia oblikwidacyi realnych należności zupełne, W. JP. Karolowi Złobickiemu Sędziemu Granicznemu Upitskiemu pełnomocnictwo nadałam, na skutek którego, postanowienia W. Sędz. za ważne i nieporuszone uważać się będą, wzywam zatém JWW. i WW. Kredytorow, ażeby z dowodami probującemi ich należność przed dniem 15 junii teraznieyszego roku, to jest przed pierwszym terminem zjazdu Exdiwizorskiego Sądu do majętności Pomusza w Powiecie Upitskim leżącey przybydź lub do tego obiektu plenipotentow umocować raczyli. Rachela z Kosciuszkow Platerowa.

Pozwolono drukować 14 marca 1826 roku, Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

---

2 Scheda z Exdywizyi majątku Połozdynia w Powiecie Brasławskim leżącego, wydzielona przez Departament 2gi Sądu Głównego Wileńskiego na rzecz W. Ignacego Dobużyńskiego Porucznika b. W. Poll: mająca w sobie dymow 6, ziemi w dobrym gatunku włok przeszło 10, a w tey ilości odpowiednią ilośc lasu, i łąk wybornych, tudzież zdatne mieysce do założenia fundum, niemniey intratną karczmę zwaną Karolinów, na trakcie położoną, z przyległym do niey gruntem, jest ze wszelką ewikcyą do wybycia na wieczność, życzący oną kupić zechce zgłosić się do Adwokata Sądu Gll: Wilen: Jastrzembskiego, mieszkającego w domu Wasilewskich pod młynem Królewskim, u którego znaydzie informacyą o warunkach umowy.

Dozwala się drukować dnia 22 marca 1826 roku Cenzor Ignacy Reszka.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 38

Wilno dnia 29 marca v. s. 1826 Roku.

T u r c y a.

pusem, nie czekając rozkazów od rządu, a zwa-
żając tylko na wielkość niebezpieczeństwa, po-
śpieszył z 800 suliotami i spezzyotami ku *Misso-*
lundze, zbliżył się do obozu nieprzyjacielskiego,
przedarł się z orężem w ręku, i przybył do mia-
sta, gdzie mieszkańcy, dla braku żywności, zosta-
wali w rozpaczy. Nie tracąc czasu zwołał star-
szyznę tego miasta na zgromadzenie, dobył swo-
jego trzosa, i wysypując z niego pieniądze, rzekł:
Sprowadźcie żywność do miasta, które ledwo nie
padło ofiarą swojego przywiązania do oyczyzny!
Przydał potém swóy pałasz, wykładany srebrem
i powiedział: *Kto kocha oyczyznę i wiarę, niech*
idzie za przykładem moim! Ziomkowie i towa-
rzysze nieszczęścia, upewniam was, iż za pomo-
cą Boga, po ocaleniu oyczyzny naszey, dostanie-
my inną broń wykładaną złotem: idzie o życie
nasze, a dla pozyskania wolności potrzebujemy
tylko ostrego pałasza. Wszyscy obecni, rozrze-
wnieni temi słowy, oddali srebra ze swojey bro-
ni. Toż samo uczynili wszyscy mieszkańcy, i u-
tworzyli powszechną kassę dla kupienia żywno-
ści i odwrócenia niebezpieczeństwa. Wiadomość
o tym czynie prędko się rozeszła, i małe okręty
płyną teraz zewsząd do portu *Missolungi*, gdzie
zawijają wnocy lub kiedy wiatr zatrzymuje opo-
dal flottę turecko-egipską.—Gdy *Ibrahim* basza
wychodził ku *Missolundze*, zostawił w *Trypoliz-*
zie osadę, wynoszącą 3000 ludzi pod dowództwem
Solimana Beja, (Pułkownika francuzkiego *Selve*);
starał się oraz opatrzyć tę twierdzę w żywność
i potrzeby wojenne, aż do powrotu swego; lecz
rozkazy W. Sułtana zatrzymały go w zachodniey
Grecyi dłużey, anizeli się spodziewał. *Kolokotro-*
ni mniemając, iż utrzymanie sławy jego i wła-
dzy w Morei zależy od odzyskania *Trypolizzy*,
postanowił ją obledz; bojąc się zaś, aby nieprzyjaciel
nie znalazł sposobu, dania odsieczy oblężonym,
wysłał woysko na granice Akarnanii, dla zajęcia
wszystkich naykorzystnieyszych stanowisk. Wie-
dział, iż oblężonym wkrótce brakować będzie ży-
wności, i dla tego, mimo tęgich mrozów, nie spu-
ścił *Trypolizzy* z oka. Dopiął nareszcie celu swe-
go; osada oświadczyła chęć poddania się, byleby
jey dozwolono wyyść i udać się z honorami woy-
skowemi do *Modonu*. Odpowiedział na to *Kolo-*
kotroni: *Przed czterma jeszcze laty czynił mi*
Ismael Bey *taką propozycyą; radziłem mu, ażeby*
mi zaufał i poddał się na dyskrecyą; nie chciał te-
go słuchać; niechże los jego służy wam za przykład.

List z *Syra* donosi, iż w *Idryi* panuje poróżnienie między mieszkańcami. Zbuntowali się ludzie na 14 okrętach. Żądają zaległey płacy: a że Senat wyspy nie może ich zaspokoić, odłączyli się więc od flotty, zawinęli do portu, i okręty swoje rozbroili.

F r a n c y a.

Paryż d. 19 marca.

(z Monitora Warszawskiego.)

Wice-hrabia *Bonald* wydał świeżo pisemko o wolności druku; radzi on, aby sami drukarze byli odpowiedzialnymi za pisma z ich drukarni wyszłe.

Wszystkie doniesienia osób nayświadomszych połczenia Stanów-Zjednoczonych mówią, iż symptomata nader godne uwagi okazują się w nich od niejakiego czasu, to jest: osłabienie zasad wyłącznych demokratycznych, które kierowały od tak dawnego czasu czynnościami rządu. Gwałtowny i przesadny system Panów *Jeffersona* i *Madissona* zdaje się utracać codziennie stronników, podczas gdy umiarkowane stronnictwo, wyobrażane w niejakim sposobie przez P. *Adams*, nabywa codziennie nowey mocy. (Zewsząd naglą Pana *Adams*, aby wysłał do Francyi nadzwyczaynego posła, w celu domagania się wynagrodzenia należnego Zjednoczonym-Stanom. Sądzą, iż P. Adams przychyli się do tego.)

Dziennik *Konstytucyonista* z dnia 16 marca zawiera następującą potwarz przeciwko Francyi:

„Francuzka artylerya, oblegająca Missolungę, wysłaną została w zeszłym roku przez francuzkie ministeryum. Wszystek lud wybrany został, na rozkaz ministra woyny z różnych pułków artylleryi. Żołnierze tworzący to woysko mają tenże sam stopień w pułkach. Nic im nie powiedziano o ich przeznaczeniu.“

Konstytucyonista zapomniał, iż mniemani Francuzi, którzy zawóy przyjęli, poszli jedynie za zdaniem człowieka, którego on ciągle wystawia za przedmiot naszego uwielbienia, i że sami seydowie tego, który powiadał w egipskich piramidach, że Mahomet był boskim prorokiem, walczą dziś przeciwko Grekom. Ci Francuzi są takiemi Francuzami co i *Konstytucyonista*.

Dnia 15 b. m. w cyrku PP. *Frankonich* wystawiono pożar miasta Salins. Ponieważ w sztuce tey bardzo wiele wchodzi fajerwerków, dla bezpieczeństwa przeto dwóch pompiarzy zostaje przez całą noc w gmachu na straży. Ci zasnęli i dopiero około pierwszey po północy dym gęsty ich obudził; ogień tak się już wtedy rozszerzył, iż jeden z tych ludzi oknem ratować się musiał. Lubo śpieszny był ratunek, jednak ognia niemożna było łatwo ugasić, miał bowiem materyałów palnych podostatkiem. Ponieważ stayni oddalone są nieco od cyrku, dla tego je łatwiey uratowano. Domyślają się, iż kawał jakiego fajerwerku musiał się zapalić, i taki pożar wzniecił.

Donoszą z Rzymu że młody Xiąże *Piombino* (syn Xiężney Luki) zaślubił córkę Xiężney Florydii, wdowy po Królu neapolitańskim Ferdynandzie.

(z Gazety Pruskiey Stanu.)

Jenerał Hrabia *Guilleminot* przybył tu wczora ze *Stambułu*.

Z *Gibraltaru* donoszą, że dnia 23 lutego wybuchnęła na wielu mieyscach Królewstwa Marokańskiego morowa zaraza.

Gazeta *Etoile* uważa pogłoskę za bezzasadną, że poselstwo Portugalskie w *Paryżu*, wysłało do Infanta *Miguel* gońca z doniesieniem o chorobie Króla.

Monitor umieścił list, zawierający ostrą krytykę zasady, rozwiniętey w jedném z dzieł X. *La Mennais*, o religii i jey stosunkach do kraju, że Monarchowie powinni bydź podlegli Papieżom, nawet w świeckich rzeczach.

Gazeta *Etoile* zaprzecza rozchodzącey się na giełdzie pogłosce, że w *Madrycie* zaszło powstanie. List odebrany pod dniem 13 donosi, że naywiększa tam spokoyność panowała.

Królewsko-Pruski poseł Baron *Werther*, na prywatném wysłuchaniu złożył Królowi list swojego Monarchy, donoszący o narodzeniu się syna J. K. W. Xiążęciu Fryderykowi, bratu N. Króla Jmci Pruskiego.

Minister Skarbu podał zawczora Izbie Parów prawo, względem wynagrodzenia byłych kolonistów na wyspie St. *Domingo*.

Stosownie do uczynionego ślubu przez *Ludwika* XVIII Król Jmć postanowił darować Kościołowi katedralnemu Paryzkiemu statuę srebrną Nayswiętszey Panny, Patronki Francyi. Ta statua będzie w wielkości człowieka. i z prywatney kassy Króla sprawiona.

Na Konsystorzu, odbytym d. 13 t. m. nastąpiło mianowanie na wakujące Biskupstwa i wyniesienie Arcy-Biskupa Rheimskiego do godności Kardynała.

A u s t r y a.

Redakcya Kuryera Warszawskiego, w liście datowanym z *Krakowa* d. 26 marca otrzymała wiadomość o śmierci Józefa Maxymiliana Hrabi z Tęczyna *Ossolińskiego*, przypadłey w stolicy austryackiey, d. 17 marca n. s.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

1. Sąd Główny Litewsko-Wilenski 2go Departamentu Wremiennego w sprawie Exdywizyi funduszu Jana Floryana Bietscha, Kristyana Celdnera i Antoniego Kosa, składających kompanią handlową w mieście Wilnie, po dekrecie 1808 r. września 21 dnia, za apellacyą wprowadzoney, w roku 1824 listopada 10 dnia ogłosił wyrok: którym w rzeczy przeznaczonych juramentow postanowiono; ażeby z daty ninieyszey awizacyi, kredytorowie, i komu przysięga w dekretach powyższych była uznana, czy w ich stopniu sukcessorowie, ci którzy nieprzysięgli, znaydujący się wewnątrz kraju, w przeciągu trzech miesięcy przed Sądem Departamentu tego; a którzy są za granicą Państwa, ażeby wedle Ukazu Rządzącego Senatu 1809 r. marca 19 dnia za Nrem 523 wyszłego, w sądownictwach bliższych ich pobytu, w ciągu dwóch lat przysięgę wykonali; i każdy z nich w czasie zakreślonym, który już przysiągł, lub następnie przysięgę wykona, aby świadectwo urzędowe, o uczynieniu zadość wyrażonym dekretom do Sądu niniejszego przedstawił, pod utratą rzeczy zastrzega; o czem przez trzykrotną awizacyą w Gazecie Kuryera Litewskiego interessujące strony zawiadamia.

Justyn Biesiekierski Sądu Głgo Assesor.
Regent P. Weryha.

---

1 Sąd Podkomorsko exdywizorski, w majętności Upicie WW. Damazego i Ignacego Straszewiczów, Sąd Granicz. Upitc. w dniu 15 idącego miesiąca marca, rozwiązując akcessoryyne wniesienia; przeznaczył nieodmienny termin odbycia Aktów pierwszo-zjazdowym dekretem naznaczonych; a gdy pomimo kilkokrotnych odkładow i ogłoszeń dotąd kredytorowie z pretensyami nie wchodzili, odwołując przeto ostatecznie czynność swoją, do dnia 5 kwietnia idącego roku, raz jeszcze wzywa intessowanych do stawania w Sądzie swoim, i że od pomienionego czasu, w dziesięć dni naydaley sprawę do namowy wezmie, i w niey amissyą nieobjawionych stosunków zapisze, zapowiada. Dat w Upiecie 1826 roku, marca 16 dnia.

Maciey Paszkiewicz Pisarz Ziem. Upit. Exd.
Regent Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego Jan Jasieński.

---

1. Dom WW. Piaseckich murowany w mieście Wilnie pod N. 111 położony wyprzedawać się będzie z publiczney licytacyi na cel zaspokojenia Kredytorow, życzący nabyć ony wieczyście, lub wziąść w jednoroczną arendowną dzierżawę, zechcą jawić się na termina przeznaczone dnia 30 i 31 teraźn. mca marca a dla przetargu dnia 12 apryla idącego roku do Sądu Ziemskiego Pttu Wilen. Roku 1826 mca marca 27 dnia.

Wilenski Ziemski Sędzia Alozy Jasieński.

2 JPan Löffler Dentysta ma honor oznaymić Prześwietney Publiczności, że już powrócił z podróży, i mieszka w pałacu WJPanien Wańkowiczówień na trzecim piętrze od ulicy.

3 Roku 1826 miesiąca februaryi 14 dnia, oswiadczenie wespół z Manifestem imieniem W. Andrzeja Charewicza w krzywdzie swey córki Alexandry Anieli Charewiczowny w nieletności będącey, jako naturalnego opiekuna działającego, czyni się z następnych pobudek: niegdyś żyjący WJPan Faustyn Dziekonski wziąwszy życie z oyca Fabiana, z żoną swą Zofią spłodził córkę imieniem Katarzynę Dziekonskę, która dostała się w stan małżeński żałącemu się Charewiczowi, i po kilku latach życia, zostawiwszy córkę dwóimienną Alexandrę Anielę w opiece skarżącego się będącą, zeszła z tego świata, między tem Faustyna Dziekonskiego Teścia oswiadczającego się, a Dziada małoletniey rodzona siostra Marianna wyszedłszy zamąż za Zylińskiego, bezdzietnie owdowiała; w ciągu zaś długiego swojego życia znaczny majątek ruchomy w summach, mobiliach, w srebrze, i ruchomości znaczney, w naturze będących zgromadziła, jakowego dość znacznego funduszu będąc Aktorką przeprowadziła to wszystko w dom WJPani Wiryonowey Sowietnikowey do majątku Buchowszczyzny w Powiecie Słuckim położonego, gdzie przez lat dwa przemieszkawszy, w roku 1825 w miesiącu julij bez Testamentowey dyspozycyi dług smiertelności wypłaciła, po które porządkiem naturalnego spadku wszelki jey majątek winien należeć do Katarzyny Charewiczowey, czyli do jey córki nieletniey Alexandry Anieli, mimo czego WJPan Albin Dziekonski Sędzia nienależący do sukcessyi, prawem natury i pisanym dla wzmienioney córki oswiadczającego się jako w krewienstwie naybliższey przyznaney, z dobranemi osobami ze składu u W. Sowietnikowey Wiryonowey będącego obligi na kilkadziesiąt tysięcy służące rozebrali, i z tąż W. Wiryonową podzielili, tudzież ruchomość wszelka równeyże uległa usurpacyi, a tak żalący się Charewicz oyciec i naturalny opiekun Alexandry Charewiczowny jedyney sukcessorki, ostrzegając ichmościow tych wszystkich, którzy przywłaszczyli zeszłey Maryanny Zylinskiey majątek, nim zostaną przed Sąd właściwy pociągnieni, do powrótu niewolnie zabraney obcey własności, i oney rzetelności oprzysiężenia, tym czasem niniejszą protestacyą przed Sądem Ziemskim wileyskim zanosząc, oną jako Plenipotent podpisuję. Wincenty Borsuk Regent Graniczny Wileyski.

Roku 1826 februaryi 16 dnia, na sądach JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI ziemskich Pttu Wileyskiego stawając osobiście W. Wincenty Borsuk Regent Graniczny Wileyski takowe oswiadczenie sądownie do akt podał. Przyjęliśmy.

Ignacy Jażwiński P. Z. P. W.
Justyn Chomski P. Z. P. W.
Michał Łapicki Pisarz.

Pozwolono drukować 16 marca 1826 roku Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

Wyjeżdżający za Granicę.

Wyjeżdża za granicę do Królestwa Niderlandzkiego do miasta stołecznego Amsterdamu, odstawny Kapitan Woysk Rossyyskich Alexander de Brunet, na miesięcy jedynaście, ze służącym Jakubem Trzaskowskim.

	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
Obserwacye metoerologiczne.	d. 27 godz. $5\frac{1}{2}$ z rana	27 cal. 2.9 lin.	+ 2 stopni.	Zachodni.	Deszcz.
	d. 28 — — —	27 — 8,6 —	+ 1 — —	Zachodni.	Pochmurno.
	d. 29 — — —	27 — 10,1 —	0 — —	Zachodni	Pochmurno.